

۲۰۲۰/۱۱/۱۳

عبدالله آوا

فرهنگنامه ادبیات افغانی

سلام بر اهل قلم

خوبان و فرهیختگان خوانا و نویسا:

با کمال تاسف از دیروز بدینسو از طریق صفحات مختلف فیسبوک شاهد فرهنگ زدائی و توهین به ادبا اهل قلم و در کل ادبیات گنجینه وار مادر وطن هستم که برای هر افغان آگاه واقعا بسیار متاثرکننده و زجر آور است. مینویسند (ادبیات افغانی) و در ادامه اش چرندیات مینویسند و ریشخند و نیشخند و پوزخند میزنند که در واقع زهرخند خود این جاهلان است. مولانا میفرماید:

هرکس هوس سخن فروشی داند
من بنده آنم که خموشی داند

کسانیکه تیشه به ریشه خود میزنند نمیدانند که (مولانا یعنی کمال) آنکه ادبیات افغانی را به تمسخر میگیرد درک نارس اش حتا به ابتدای اولین کلمه از نخستین بیت سروده های نایاب (رابعه بلخی نخستین زن شاعره فارسی زبان) که در لابلای تاریخ گنجینه وار و وزین ایستاده و میخرامد ذره ئی گردی هم به حساب نمی آید. آنکه ادبیات افغانی را وسیله ای برای ریشخند دریافته و چند نادان دیگر مانند خود را به این شیوه بالعکس میخنداند حتا معنی یک کلمه از آخرین بیت رحمانی (رحمان بابا) را نمیتواند بفهمد و آنکه (ادبیات افغانی) را راهی برای نشانه گرفتن یک ملت پنداشته و جاهلانه به خود میخندد و همچو خودی را بی شرمانه میخنداند که باید به نادانی شان گریست کمزاد و هیچ و پوچ است. من در باغستان ادبیات افغانی رفته ام گشته ام و لذت برده ام آنهم چه لذتی!

در باغستان (ادبیات افغانی) مناجات نامه خواجه عبدالله انصاری با آن همه فصاحت و بلاغت فقط شاخه ای از یک درخت تنومند ریشه مند و سر به فلک کشیده است.

امپراطوری فاخر غزنوی با فردوسی فصلی خوانا و ماندگار از دیوان ادبیات میهن عزیز ما و هرات باستان تاج و تخت فرهنگ و ادب جهان در دوره پرشکوه و بیاد ماندنی تیموریان نیز فصلی جاودان از دیوان ادبیات ما است

(ادبیات افغانی) گنجینه ایست اصیل بی مثال و فاخر، گوهر را خزف خواندن نشان جاهلیت است و بس.

